

Sygn. akt I CZ 63/06

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Gudowski

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przy uczestnictwie W. T. i
M. T.

o wpis hipoteki przymusowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 31 sierpnia 2006 r.,

zażalenia uczestników postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 12 maja 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 maja 2006 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił zażalenie uczestników postępowania M. i W. T. na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 1 lutego 2006 r. odrzucające ich apelację. Sąd Okręgowy uznał, że mimo wezwania nie został usunięty brak formalny zażalenia w postaci niezamieszczenia w pełnomocnictwie oświadczenia pełnomocnika będącego radcą prawnym o niepozostawaniu w stosunku pracy.

W zażaleniu skarżący wniesli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wynikający z art. 89 § 3 k.p.c. obowiązek zamieszczenia w dokumencie pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu przez osobę fizyczną oświadczenia pełnomocnika o niepozostawaniu w stosunku pracy wiązał się z wyłączeniem w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059 ze zm.) możliwości reprezentowania osób fizycznych przez radców prawnych pozostających w stosunku pracy. Analogiczne ograniczenie przewidziano w odniesieniu do prawników zagranicznych z Unii Europejskiej wpisanych na listę prowadzoną przez radę okręgowej izby radców prawnych (art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, Dz.U. Nr 126, poz. 1069 ze zm.). Niezłożenie przez radcę prawnego reprezentującego osobę fizyczną oświadczenia przewidzianego w art. 89 § 3 k.p.c. stanowiło brak formalny pisma procesowego podlegający usunięciu w trybie art. 130 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2000 r., I CKN 345/98, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 140).

Ustawą z dnia 30 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo o adwokaturze i niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 163, poz. 1361) uchylony został przepis art. 8 ust. 2 ustawy o radcach prawnych. Przepis ten utracił moc w dniu wejścia w życie powyższej nowelizacji, a zatem 10 września 2005 r. Od tego momentu radcowie prawni niebędący prawnikami zagranicznymi z Unii Europejskiej mogą bez ograniczeń reprezentować osoby fizyczne w postępowaniu cywilnym niezależnie od

formy wykonywania zawodu. W stosunku do nich wymaganie przewidziane w art. 89 § 3 k.p.c. stało się bezprzedmiotowe. Jest ono jednak nadal aktualne w odniesieniu do prawników zagranicznych z Unii Europejskiej wpisanych na listę prowadzoną przez radę okręgowej izby radców prawnych.

W konsekwencji przyjąć trzeba, że brak oświadczenia określonego w art. 89 § 3 k.p.c. nie stanowi obecnie wadliwości pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu niebędącemu prawnikiem zagranicznym z Unii Europejskiej. Tym samym nie było więc potrzeby uruchamiania na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 370 k.p.c. – ze względu na niezłożenie omawianego oświadczenia - postępowania naprawczego w odniesieniu do zażalenia uczestników postępowania na postanowienie o odrzuceniu apelacji. Dlatego też niedostosowanie się uczestników postępowania do wezwania przewodniczącego w Sądzie drugiej instancji do usunięcia braku formalnego tego zażalenia nie mogło prowadzić do jego odrzucenia.

Z podanych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.